Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok 9. Warszawa, 10 października 1931 roku. № 41

PRZEMYSŁ PIWOWARSKI

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO I SŁODOWNICZEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

REDAKCJA I ADMINISTRACJA — Warszawa, Wiejska 17. — Telefon 9-05-96. Otwarta od 1 do 3 po poł.

Projekt ustawy o opodatkowaniu piwa.

Przedmiot podatku od piwa.

Art. 1.

1) Podatkowi od piwa podlega piwo, wyrobione na obszarze Państwa Polskiego, oraz piwo, sprowadzone z zagranicy lub W. M. Gdańska.

2) Za piwo, podlegające opodatkowaniu, uważa się napój, otrzymany w drodze fermentacji alkoholowej za pomocą drożdży, ze słodu, z dodatkiem chmielu, względnie wszelkiego rodzaju cukru.

Art. 2.

1) Od podatku wolne jest piwo, wywożone pod kontrolą skarbową zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

2) Minister Skarbu wyda przepisy co do kontroli piwa, wywożonego zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

Art. 3.

1) Podatek wynosi dla piwa pełnego: od pierwszych 2.000 hl. wydanych do obrotu w ciągu roku obrachunkowego po 8.30 zł. od 1 hektolitra; od następnych 8.000 hl. po 8.75 zł. od 1 hektolitra; od dalszych ilości po 9.20 zł. od 1 hektolitra.

Od piwa, przywożonego z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska opłaca się podatek według stawki 9.20 zł. od 1 hl.

2) Od piwa krajowego i importowego dubeltowego płaci się podatek o połowę wyższy, a od takiegoż piwa mocnego — dwukrotnie wyższy od podatku ustalonego w punkcie 1 niniejszego artykułu dla piwa pełnego. Za piwo pełne uważa się piwo o zawartości ekstraktu do 13%, za piwo dubeltowe — piwo o zawartości ekstraktu więcej niż 13% do 20%, zaś za piwo mocne — piwo o zawartości ekstraktu większej niż 20% w podstawowej (ochłodzonej) brzeczce, z której piwo wyrobiono.

3) Wyrób piwa o zawartości ekstraktu poniżej 9% w podstawowej brzeczce wymaga zezwolenia Ministra Skarbu, który określa warunki produkcji tego piwa.

4) Sposób stwierdzania zawartości ekstraktów w brzeczce podstawowej oraz dopuszczalne wahania przy stwierdzaniu tej zawartości ustala Minister Skarbu.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 4.

Piwo, podlegające opodatkowaniu w myśl niniejszej ustawy, może władza skarbowa w razie nieuiszczenia podatku zająć bez względu na prawa osób trzecich, celem pokrycia należności podatkowej.

Osobisty obowiązek uiszczenia podatku.

Art. 5.

1) Do uiszczenia podatku od piwa obowiązany jest ten, kto piwo wyrabia lub na swój rachunek poleca wyrabiać.

2) Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili, gdy piwo zostaje wydane z browaru; Minister Skarbu może dla piwa barwiącego zezwalać na wyjątki od tego przepisu.

3) W razie nieuiszczenia podatku w ustalonym terminie będzie on ściągnięty przy zastosowaniu przepisów ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) wraz z karami za zwłokę w wysokości do 2% miesięcznie.

Ilość piwa, podlegającego opodatkowaniu.

Art. 6.

Ilość piwa, od którego ma się uiścić podatek, oznacza się według pojemności naczyń (beczek, flaszek i t. p.), w których piwo wydaje się z browaru do spożycia.

Termin płatności podatku, kredyt.

Art. 7.

1) Od piwa, co do którego obowiązek uiszczenia podatku powstał w ciągu pierwszej połowy miesiąca, podatek jest płatny w dniu 15-go tego miesiąca, a uiścić go należy najpóźniej 22-go tego samego miesiąca. Od piwa, co do którego obowiązek uiszczenia podatku powstał w drugiej połowie miesiąca, podatek jest płatny w ostatnim dniu tego miesiąca, a uiścić go należy najpóźniej w 7-ym dniu następnego miesiąca.

2) W razie powtarzania się zwłoki w uiszczaniu podatku lub obawy, że podatek nie będzie zapłacony, może władza skarbowa żądać uiszczenia podatku przed wydaniem piwa z browaru.

3) Minister Skarbu ustala warunki kredytowania podatku od piwa.

Przedawnienie.

Art. 8.

1) Prawo żądania zwrotu podatku nienależnie pobranego przedawnia się w ciągu roku, licząc od dnia powstania prawa do zwrotu tegoż. Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został ujawniony, czy zatajeniem wstrzymany, przedawnia się w ciągu 10-ciu lat.

2) Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każdy urzędowy krok podjęty przez właściwą władzę przeciw obowiązanemu do zapłaty w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego.

Wyrób piwa.

Art. 9.

1) Do wyrobu piwa dolnej fermentacji wolno używać tylko słodu jęczmiennego, chmielu, drożdży i wody.

2) Przy wyrobie piwa górnej fermentacji wolno używać słodu z innego zboża, nadto cukru technicznie czystego, sacharozy, cukru przemienionego, skrobiowego, jak również barwnika sporządzonego z powyższych rodzajów cukru.

Minister Skarbu określa warunki wyrobu piwa przy użyciu cukru.

3) Browary mogą używać do piwa swojego wyrobu piwa barwiącego, sporządzonego tylko ze słodu jęczmiennego, chmielu, drożdży i wody, wyrób, sprzedaż i kupno takiego piwa barwiącego są dozwolone pod warunkami i ograniczeniami, przewidzianemi w obowiązujących przepisach o przeciwdziałaniu produkcji i sprzedaży szkodliwych dla zdrowia artykułów żywności i przedmiotów.

4) Przez słód rozumie się każde zboże sztucznie kiełkowane.

5) Przy wyrobie poszczególnych gatunków piwa, jak również piwa, przeznaczonego na wywóz zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, Minister Skarbu może zezwalać na wyjątki od przepisów, zawartych w ust. 1 i 2.

6) Do piwa gotowego i brzeczki nie wolno dodawać wody od chwili gdy zawartość ekstraktu w brzeczce podstawowej (ochłodzonej), z której piwo pochodzi, została stwierdzona. Na wyjątki zezwalać może Minister Skarbu.

7) Bliższe określenie sposobu prowadzenia fermentacji określa Minister Skarbu.

Obrót handlowy piwem.

Art. 10.

1) Nazwy piwo wolno używać w obiegu handlowym tylko do oznaczenia takich napojów, które przeszły fermentację i które odpowiadają przepisom art. 9 ust. 1 do 3.

Minister Skarbu uprawniony jest do zezwolenia na używanie nazwy piwa dla oznaczenia napojów podobnych do piwa i pod nazwą piwa przed wejściem w życie niniejszej ustawy sprzedawanych, a nieposiadających cech piwa, ustalonych w art. 1, ust. 2.

2) Pod nazwą piwo dubeltowe lub mocne, albo innem określeniem, mogącem wywołać wrażenie, że piwo jest mocniejsze niż piwo pełne, względnie dubeltowe, wolno wydawać do obiegu tylko takie piwo, którego brzeczka pod względem zawartości ekstraktu jest mocniejsza, niż brzeczka przepisana dla piwa pełnego, względnie dubeltowego.

Zastępca przedsiębiorcy, pracownicy browaru.

Art. 11.

1) Przedsiębiorcy, których zakłady podlegają według niniejszej ustawy nadzorowi skarbowemu, winni są wypełniać obowiązki, które na nich nakłada ustawa bądź osobiście, bądź przez odpowiedniego zastępcę.

2) Ustanowienie zastępcy musi nastąpić wówczas, gdy przedsiębiorca obowiązków swoich w tym względzie dopełnić nie może.

---

75) Inż. MARJAN KIWERSKI.

Dzieje piwowarstwa.

Napój ten zbożowy, a właściwie chlebowy, powstał prawdopodobnie z przypadkowego namoczenia chleba i skonstatowania odrębnego, a przyjemnego i orzeźwiającego smaku produktu fermentującego. Najdawniejsza bardzo prymitywna produkcja kwasu z biegiem czasu i postępów wiedzy praktycznej uszlachetnia się, wypracowuje systemy ustalone i rozpowszechnione potem w całem wielkiem państwie rosyjskiem.

Niezależnie od wielkich ilości wypijanego potem w Rosji miodu, piwa i wina, w myśl znanej sentencji datującej się jeszcze z czasów kniazia Włodzimierza Świętego: „Rusi jest wiesielije piti, nie możet biez towo byti". („Picie w Rosji jest dla niej rozkoszą i weselem, w abstynencji istnieć to państwo nie może"), — kwas piją tam wszyscy, zarówno biedni, jak bogaci, najlepiej nim gasząc pragnienie. Wprowadzają nawet napój ten do szpitali, uznając jego wybitnie własności lecznicze.

Kwas, jako napój zbożowy, sposobem produkcji zbliża się nieco do piwa górnego fermentu, słowianie południowi zowią go nawet „piwem rosyjskiem", fermentacja jednak tego napoju prowadzi się w celu nie tyle zamiany cukru na alkohol, lecz głównie wytworzenia w płynie kwasu węglowego i mlekowego. Do kwasu bardzo rzadko stosują dodatek chmielowy, stosując wzamian przeważnie najrozmaitsze przyprawy korzenne, najczęściej miętę (Mentha piperita, crispa, aquatica), lub też wytwarzając napój chlebowy, naturalny, bez wszelkich dodatków.

Najlepszym surowcem piwowarskim był i jest zawsze jęczmień, potem dopiero pszenica, proso, ryż i kukurydza, rzadziej owiec lub gryka, kwasowarnie zbożowe natomiast, w celu wytworzenia swego pro-

3) O ustanowieniu zastępcy należy donieść władzy skarbowej, która orzeka, czy proponowana osoba może być dopuszczona do zastępstwa.

4) Władza skarbowa może zażądać usunięcia pracownika, który popełnił defraudację podatkową, lub w popełnieniu jej współdziałał.

5) Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika nie nastąpi w ciągu 14-tu dni, może być zarządzone wstrzymanie ruchu w browarze.

Kontrola.

Art. 12.

Kto wchodzi w posiadanie przedsiębiorstwa, podlegającego według ustawy niniejszej nadzorowi skarbowemu, obowiązany jest donieść o tem władzy skarbowej w ciągu 8-miu dni po objęciu przedsiębiorstwa.

Art. 13.

Uruchomienie browaru przedsiębiorca powinien zgłosić władzom skarbowym stosownie do przepisów, wydanych w tym względzie przez Ministra Skarbu.

Art. 14.

Przepisy o urządzeniu browaru i zmianach tego urządzenia, o oznaczeniu i przemiarze naczyń, służących do produkcji i do przewozu piwa, o zgłaszaniu warek, prowadzeniu ksiąg kontrolnych, oraz o sposobie wykonywania nadzoru skarbowego nad produkcją, przechowywaniem, rozlewaniem i wywozem piwa, wyda Minister Skarbu.

Art. 15.

1) W razie niezastosowania się przedsiębiorcy do przepisów o urządzeniu browarów władza skarbowa może zarządzić wstrzymanie ruchu browaru.

2) Władza skarbowa może zarządzić stały nadzór browaru. W tym wypadku przedsiębiorca browaru powinien dostarczyć bezpłatnie do użytku urzędników skarbowych, powołanych do wykonywania stałego nadzoru, mieszkań położonych w obrębie browaru, lub w najbliższem jego otoczeniu, wraz z opałem i oświetleniem. Nadto przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć wymienionym urzędnikom dla użytku służbowego odpowiedniego pomieszczenia, znajdującego się w obrębie browaru, zaopatrzonego w niezbędne urządzenie i przybory, potrzebne do załatwienia czynności kancelaryjnych.

3) Dla urzędników skarbowych, przybywających celem wykonania czynności rewizyjnych w browarze, przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednio urządzonego pomieszczenia.

4) O ilości i stosowności pomieszczeń (ust. 2 i 3) orzeka władza skarbowa.

Art. 16.

1) Dla każdego browaru ustala się corocznie normę dopuszczalnych zaników, licząc od brzeczki gorącej, w granicach ustalanych przez Ministra Skarbu. Sposób określenia zaników wskaże rozporządzenie wykonawcze.

2) W browarze przeprowadzać się będzie w sposób, podany w rozporządzeniu Ministra Skarbu, badanie zapasów piwa. Za braki piwa, które się przy-

---

duktu, używają przedewszystkiem żyta, dodając doń nieraz inne produkty rolnictwa, lecz bardzo rzadko warząc z innych surowców bez dodatku słodu żytniego, mąki żytniej, czy też sucharów z chleba żytniego. Żyto jest więc surowcem podstawowym kwasowarstwa rosyjskiego.

Używane do wyrobu kwasu żyto mielono na mąkę, rozrabiając ją potem wodą, jak na zacier piwowarski, lub też tworząc z niej ciasto, wypiekając chleby (jak w Egipcie i starej Babilonji), a dopiero wtedy rozgniatając je i rozmiękczając wodą. Słodowano też żyto, aby trochę słodu żytniego dodawać do zacierów kwasowych. W wypracowanych zczasem przepisach kwasów wzorowych, których można naliczyć tysiące, często wchodzi do jednego zacieru zarówno mąka żytnia, jak i chleb, suchary, wreszcie słód z tegoż surowca zbożowego. Pewne rodzaje kwasów wymagają dodatków: słodu jęczmiennego, słodu pszennego, mąki pszennej, mąki gryczanej, lub mąki owsianej. Dodawano też do zacierów zbożowo-chlebowych: cukier, syrop kartoflany, miód, cytryny i rodzynki.

Najdawniejszy rodzaj kwasu fermentowano samoistnie jak piwo starego typu biegijskiego, bez dodatku drożdży prasowanych, kwasowarnie więcej postępowe wprowadziły dopiero normalny górny ferment drożdżowy.

Prócz tysiącznych rodzai i typów kwasu zbożowego produkowano w Rosji dawniejszej i nowszej przeróżne kwasy owocowe: cytrynowy, malinowy, poziomkowy, truskawkowy, porzeczkowy, berberysowy, jarzębinowy, żórawinowy, borówkowy, wiśniowy, jabłkowy, gruszkowy, lub też kombinowany z mieszaniny różnych owoców. Kwasowarnie tego rodzaju przerabiały owoce, fermentując je normalnie tak, jak i zaciery zbożowo-słodowo-chlebowe, dodając cukru, drożdży, lub też pozostawiając mięszaninę fermentacji samoistnej.

Niezliczona ilość przepisów zestawiania proporcji, stosowanych do wyrobu kwasów, surowców zbo-

tem okażą w porównaniu z prowadzonemi w browarze książkami, należy uiścić podatek, o ile nie udowodni się, że pwostały z przyczyn, które nie uzasadniają żądania podatku.

Opodatkowanie ekstraktów.

Art. 17.

Upoważnia się Ministra Skarbu do opodatkowania ekstraktów, służących do wyrobu piwa domowym sposobem. Wysokość podatku odpowiadać powinna podatkowi spożywczemu od piwa według najwyższej stawki określonej dla piwa pełnego, obliczonego od tej ilości piwa, jaką można otrzymać z ekstraktu.

Art. 18.

W miejsce postanowień ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635) powołanych w ustawie karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) stosuje się odpowiednie postanowienia niniejszej ustawy.

Postanowienia końcowe.

Art. 19.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 20.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tą chwilą traci moc obowiązującą ustawa z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635).

UZASADNIENIE

do projektu ustawy o opodatkowaniu piwa.

Projekt ustawy o opodatkowaniu piwa wprowadza zmianę w systemie opodatkowania piwa w stosunku do stanu obecnego w tym kierunku, że znosi podatek od wyrobu. Ubytek dochodu z tego źródła uwzględniono przy ustaleniu podwyższonych stawek podatku spożywczego.

Zmiana powyższa ma na celu uproszczenie wymiaru podatku i kontroli skarbowej.

Ponadto projekt normuje odmiennie termin płatności podatku, znosi zwrot podatku od piwa zwróconego do browaru, daje upoważnienie Ministrowi Skarbu do opodatkowania ekstraktów piwnych, wreszcie wprowadza niektóre zmiany, dotyczące produkcji względnie nadzoru. Niektóre artykuły dotychczas obowiązującej ustawy pozostawia się niezmienione, wprowadzone zaś zmiany uzasadnia się następująco.

Do art. 1.

Wprowadzenie do ustawy definicji piwa jest potrzebne dla ścisłego określenia przedmiotu opodatkowania.

Do art. 2.

Przepisy o nadzorze nad obrotem piwa z zagranicą powinny mieć podstawę ustawową.

Do art. 3.

Podwyższenie podatku jest uzasadnione w pierwszym rzędzie zwyżką ceny gotowego produktu sięgającą 60%, z drugiej zaś — zmianą w okresie od wprowadzenia obecnie obowiązującej stawki podatkowej (t. j. połowy 1924 roku) nowego ustroju pie-

---

żowo-owocowych składa się na całą literaturę specjalną. Podręczniki kompletne kwasowarstwa opracowali w Rosji: Bojarkin, Frołow, Dr. L. N. Simonow („Piwowarenje, Kwasowarenje i Miodowarenje") i inni. Cenne uwagi o kwasowarstwie rosyjskiem znajdujemy w pracy Dr. Rudolfa Kobert'a: „Ueber den Kwass und dessen Bereitung".

Inż. Cz. Boczkowski w pracy swej p. t. „Napoje odpowiednio sporządzone to przeciwdziałacze alkoholizmu" wspomina kwasy wytwarzane z soków drzew: brzozy, klonu i lipy. Kwasy takie wyrabiano od czasów niepamiętnych, poddając soki, otrzymane przez nacięcia drzew na wiosnę, fermentacji samoistnej, która w pierwszej swej fazie przebiegała dość burzliwie, dając już w czasie Świąt Wielkanocnych pieniące się, jak szampan, napoje. Białorusini, według wspomnień autora, wytwarzali całe beczki kwasów tego rodzaju, przechowywane aż do miesięcy letnich, aby w czasie żniw i upałów lipcowych było czem ugasić pragnienie.

Rozwijające się niezależnie od kwasowarstwa starodawne piwowarstwo rosyjskie było przedewszystkiem przemysłem domowym. Piwo starodawne nazywano na Rusi „braga", każdy je warzył u siebie, zużytkowując na potrzeby gospodarswa domowego, przygotowując czasem większe ilości trunku ulubionego na uroczystości rodzinne lub świąteczne. Częstowano się wtedy wzajemnie, a o jakiejkolwiek sprzedaży tego napoju, podatkach konsumcyjnych i t. p. mowy nawet być nie mogło.

Dopiero wiek XV wprowadza ważne zmiany. Car Aleksy Michałowicz, w trosce nieustannej o dochody skarbowe, zwraca uwagę na rozwój domowego przemysłu piwowarskiego i wprowadza pierwsze podatki od wyrobu piwa. Od czasów panowania tego władcy rosyjskiego piwo zaczynają warzyć w przedsiębiorstwach specjalnych, zaczynają sprzedawać na miarę, opłacając odpowiednie podatki skarbowe. Przepisy wydane przez Cara Aleksego ograniczają nawet sprzedaż piwa do piwiarni państwowych, kie-

niężnego, której to zmianie nie towarzyszyła waloryzacja stawki podatku od piwa.

Zmiany ustępu 2 wywołane są względami redakcyjnemi oraz koniecznością udzielenia Ministrowi Skarbu uprawnień dla regulowania produkcji piwa słabego.

Do art. 5.

Wobec braku jednolitej ustawy o ściąganiu i oprocentowaniu zaległych należności z tytułu podatków pośrednich reguluje się tę sprawę w odniesieniu do podatku od piwa w ust. 3 tego artykułu.

Art. 8 ustawy obecnie obowiązującej skreśla się. Zwrot podatku za zwrócone do browaru piwo nie znalazł w praktyce życiowej dostatecznego uzasadnienia, utrudniał kontrolę skarbową nad wpływami podatkowemi i prowadził do nadużyć.

Do art. 7.

Skrócenie o połowę obecnego maksymalnego czasokresu, w ciągu którego za wydane piwo z browaru Skarb Państwa podatku nie otrzymywał, jest korzystne dla Skarbu, przedsiębiorcy zaś łatwiej jest uiszczać się ze swych zobowiązań podatkowych mniejszemi sumami.

Do art. 9.

Uzupełnienie art. 12 (ustęp 6) ustawy obecnie obowiązującej jest uzasadnione względami na technikę produkcji, która niekiedy wymaga jednak dodawania wody do ochłodzonej brzeczki. Dotychczasowa ustawa nie uwzględniała zupełnie tej potrzeby.

Do art. 10.

Uprawnienie Ministra Skarbu do udzielania zezwoleń na używanie nazwy piwa dla napojów podobnych do piwa ma na celu utrzymanie dotychczasowych warunków zbytu napojów o minimalnej zawartości alkoholu, podobnych do piwa i pod nazwą piwa dotychczas sprzedawanych.

Skreślenie ostatniego zdania ustępu 2 art. 13 dotychczasowej ustawy następuje ze względu na nową redakcję przepisów art. 5 ust. 2 obecnie obowiązującej ustawy.

Do art. 11.

Skreślenie w dotychczasowym art. 14 ust. 3 drugiego zdania ma na celu ułatwienie doboru na stanowiska zastępców ludzi odpowiednich, o niezbędnych kwalifikacjach moralnych.

Nowy ustęp 5 ustala sankcję w tym względzie.

Do art. 13.

Obecny art. 16 zawiera postanowienia, które kwalifikują się do rozporządzenia wykonawczego.

Do art. 14 i 15.

Szczegółowe określenie sposobów wykonywania kontroli odsyła się do rozporządzenia wykonawczego, utrzymując w ustawie jedynie postanowienia, dotyczące świadczeń rzeczowych dla urzędników skarbowych, koniecznych dla umożliwienia sprawnego wykonywania kontroli w odniesieniu do przedsiębiorstw, które wypadnie poddać stałemu nadzorowi.

Do art. 19.

Opodatkowanie ekstraktów jest konieczne, jakkolwiek napój uzyskany przy ich użyciu zastępuje w zupełności piwo, nie podlega on w dzisiejszych warunkach opodatkowaniu, stwarzając konkurencję piwu opodatkowanemu i wpływając przez zmniejszenie jego konsumcji na uszczuplenie dochodów Skarbu Państwa.

---

rowanych przez delegowanych w tym celu urzędników wykwalifikowanych

W wieku siedemnastym odnajdujemy więc początki unormowania rozwoju piwowarstwa rosyjskiego, które posiadało nadzwyczaj sprzyjające warunki miejscowe, aby stać się zczasem przemysłem potężnym. Obszary rozległe państwa rosyjskiego produkowały nadmiar zboża, a w rzędzie jego rodzai wielkie ilości jęczmienia, który odpowiednio mógł być pierwszorzędnym surowcem piwowarskim. Najlepszy browarowy jęczmień rosyjski wytwarzała gubernia Smoleńska, odmiany lepszego jęczmienia lżejszej wagi pochodziły z ziemi moskiewskiej, cięższe gatunki z równin Bessarabji. Według danych statystycznych dawna (przedwojenna) Rosja była największym wytwórcą jęczmienia w rzędzie wszystkich państw świata, produkując w roku 1912 sto miljonów centnarów metrycznych.

Chmielarstwo Rosji najdawniejszej ograniczało się do uprawy chmielu w małych plantacjach ogrodowych. Przeważna ilość browarów domowych zużytkowywała nawet chmiel rosnący w stanie dzikim i pnący się na płoty, ogrodzenia, lub oplatający drzewa w lasach i ogrodach. Z biegiem czasu i rozwoju piwowarstwa typu bawarskiego i czeskiego zaczęto sprowadzać do browarów rodzaje specjalne chmielu zagranicznego, a gdy cena tego produktu w roku 1876 wzrosła niepomiernie, pomyślano wreszcie o uprawie na miejscu szlachetnych gatunków chmielu, uzyskując nawet w tym celu poważne subsydja państwowe.

(C. d. n.).

Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Nowelizacja ustawy o opodatkowaniu piwa. W związku z projektem nowelizacji ustawy o opodatkowaniu piwa przedstawiciele C. Z. P. P. i S. odbyli w dniu 3, 5 i 6 b. m. konferencję z posłami reprezentującymi sfery przemysłowe. Po ogólnem scharakteryzowaniu z naszego punktu widzenia nowego projektu ustawy, zaprojektowano szereg koniecznych zmian, które będą wniesione na posiedzenie Komisji Sejmowej.

Składki członkowskie. Regulowanie składek członkowskich w żadnym jeszcze roku nie było tak opóźnione jak obecnie. Położenie materjalne naszych związków dzielnicowych jak również C. Z. P. P. i S. nasuwa poważne obawy co do dalszej ich egzystencji. Wobec tego pozwalamy sobie zwrócić się z gorącym apelem do wszystkich P. T. Członków o jaknajspieszniejsze uregulowanie zaległości.

Spożycie piwa. Po zebraniu danych statystycznych od poszczególnych browarów, możemy dziś podać wysokość spożycia w poszczególnych miesiącach roku bieżącego. Przyznać musimy, że wynik odezwy, którą rozesłaliśmy do wszystkich, przeszedł nasze oczekiwania, za co niniejszem składamy podziękowania naszym P. T. Korespondentom. Odpowiedź otrzymaliśmy z 88 browarów, reprezentujących około 70% ogólnej produkcji. W okresie od dnia 1.I.31 r. do 31.VIII.31 r. sprzedano w Polsce piwa ogółem 1,425,000 tl., t. j. o 287,851 hl. mniej, aniżeli w tymże okresie roku ubiegłego. Spadek wynosi zatem 16,8%.

Sprzedano piwa:

Miesiące	1930	1931	Różnica	%
Styczeń . .	162.769	119.000	— 43.769	18.0
Luty . . .	144 292	114.000	— 30.292	23.2
Marzec . .	145.741	132.000	— 13.741	22,7
Kwiecień .	196.466	143.000	— 53.466	27,5
Maj . . .	236.321	260.000	+ 23.679	2,5
Czerwiec .	297.554	231.000	— 66.554	13 0
Lipiec . .	280.887	236.000	— 44.887	15,9
Sierpień .	248.821	190 000	— 58.821	23,6
Razem	1.712.851	1.425.000	—287.851	16.8

Wpływy akcyzowe (bez Górnego Śląska).

Miesiące	1930	1931	Różnica
Styczeń. . . .	973.000	745.000	— 228.000
Luty	883 000	731.000	—152.000
Marzec	781.000	612.000	—169.000
Kwiecień . . .	789.000	622.000	—167 000
Maj	1.069.000	1.496.000	+427.000
Czerwiec . . .	1.289.000	1.339.000	+ 50.000
Lipiec	1.627.000	1.427.000	200.000
Sierpień . . .	1.535.000	1.234.000	—301.000
Razem .	8.946.000	8.206.000	—740.000

Statystyka. Wraz z danemi statystycznemi otrzymujemy bardzo często zapytania o wysokości sprzedaży w poszczególnych browarach. Ponieważ nadsyłane nam materjały traktujemy poufnie zapytania te musimy pozostawiać bez odpowiedzi.

CENY JĘCZMIENIA.

Warszawa.	2/X	23.50 — 24.50 zł.
	5/X	23.50 — 24.50 zł.
	6/X	23.50 — 24 50 zł.
Poznań.	2/X	23.50 — 24.50 zł.
	3/X	23.50 — 24.50 zł.
	5/X	23 50 — 24.50 zł.
	6/X	24.— — 25.— zł.
Lublin.	2/X	21.50
	5/X	21.50 — 22.— zł.
Łódź.	6/X	23.— — 25.— zł.
Chicago.	1/X—6/X	Malting 39 — 60 cts za bushel

CHMIEL.

Lwów, 30.9. Na rynku chmielowym tendencja jest bardzo osłabiona. Targi lubelskie rozpoczęły się w bardzo przyjaznej atmosferze, zakupy jednak czynione są w bardzo małych ilościach i bardzo powoli co przyczyniło się do znacznej obniżki cen. Płacą obecnie za prima towar do 70 zł. za 50 kg. Browary w dalszym ciągu wstrzymują się z zakupem i spodziewają się, że o ile będą czynić zakupy to w małych ilościach.

Żatec, 30.9. Notowania chmielu za 50 kg. w koronach czeskich bez podatku obrotowego wynosiły 250—400. Na Rudniki cena obecnie wynosi 160—250 koron czeskich za 50 kg. bez podatku obrotowego, sprzedano z pierwszej ręki $^2/_3$ towaru.

SŁÓD.

Lublin, 29.9. Na rynku słodu notowano za 100 kg. loco skład: słód prima zł. 46—48, — secunda zł. 42—44, przy tendencji wyczekującej.

Dla celów statystycznych

prosimy wszystkich P. T. Właścicieli i Zarządy browarów, by przed dniem 15 Października zechcieli nadesłać informację:

Ile hl. piwa sprzedano z browaru

we wrześniu?

CENA OGŁOSZEŃ: 1 str. Zł. 150.—; 1/2 str. Zł. 80.—; 1/3 str. Zł. 60.—; 1/4 str. Zł. 45.— Zastrzega się zmianę cen ogłoszeń.

Redaktor: W. Adam. - - - - Wydawca: Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzplitej Polskiej.

Drukarnia i Litografja „JAN COTTY" w Warszawie, Kapucyńska 7.